

„KOLKOKRÁT SI ZÁPAD VYLÁMAL ZUBY PRI POKUSE PORAZIŤ RUSKO?“ Izraelský vojenský expert o precitnutí Západu k udalostiam na Ukrajine “Priznať že sa mylíš niekedy bolí.”

- CZ24 News | 4. července 2022

Kolkokrát si globálny Západ vylámal zuby pri pokuse poraziť „kolos s hlinenými nohami“ z východu. Rusko, Sovietsky zväz, Ruská federácia... Obrovský, no podľa Západu „slabý“ štát, ktorý bol vždy hrčou v hrdle osvietenej Európy. Veril v Boha iným spôsobom. Zaobchádzal so západnými „hodnotami“ iným spôsobom. Žili len inak, svojim spôsobom života, pôvodnými zvykmi, vlastným postojom k národom, ktoré žili spolu s Rusmi. A ... nerozpadol sa, ako tie isté európske krajiny, nemal zámorské kolónie, ako Európania, ale pohltil kultúry a tradície aj tých najmenších národov, ktoré sa pripojili k Rusku, zachovávajúc ich kultúru, jazyk, zvyky, vieru.

Západ nikdy nedokázal pochopiť, prečo zjednotená armáda Európy, či už to bola armáda Napoleona, alebo armáda Hitlera, vždy čelila ruskej armáde a nie zjednotenej armáde Ruska. Pravdaže, Rusi vyzerajú inak, hovoria inými jazykmi, vyznávajú iné náboženstvá, ale sú to Rusi. Možno preto je aj dnes každý Rus na Západe vnímaný ako Rus. Pravdepodobne preto v Mariupole, pod krupobitím guliek a striel, civilisti, ktorí počuli „Allah Akbar“, s úľavou povedali: „Vďaka Bohu, prišli Rusi!“

Zaujímavú analýzu známeho západného vojenského teoretika Martina van Crevelda priniesol Die Welt. Analýza je zaujímavá už len preto, že Martin van Creveld je jedným z tých, ktorí priamo poukázali na strategické zlyhanie Moskvy vo vojne na Ukrajine. Konkrétne hovoril o tom, že ruská armáda bude v tomto konflikte porazená.

Ale stalo sa, že aj dnes je mu jasné, že Kyjev prakticky nemá šancu poraziť Rusko. Všetky pokusy NATO nejako materiálne podporiť Ozbrojené sily Ukrajiny vedú len k zvyšovaniu strát ukrajinskej armády. Mobilizovaní, presnejšie – chytení na uliciach, nevycvičení a nemotivovaní vojaci, v lepšom prípade dopĺňajú počet zajatcov, ale častejšie zomierajú hneď v prvých bitkách.

Na čom sa teda zakladala dôvera Západu vo víťazstvo Ukrajiny? Pýtam sa to jednoducho preto, že o otázkach vojny a mieru rozhodujú politici, no ich rozhodnutia sú vždy založené na názoroch mnohých odborníkov, vrátane vojenských teoretikov a ideológov. Martin van Creveld je jedným z týchto ľudí. A s najväčšou pravdepodobnosťou sa pri rozhodovaní zohľadnil aj jeho názor.

Tu je to, čo o tom tento vojenský teoretik píše:

“Po prvé, od roku 1945 zlyhali početné štátne armády v boji proti povstaniam, nepokojom, partizánskej vojne, teroru, asymetrickým vojenským operáciám a iným podobným formám vojenskej konfrontácie.”

Viete, s týmto tvrdením do značnej miery súhlasím. Súhlasím, pokiaľ ide o západné armády. Malajzia, Alžírsko, Vietnam, Irak, africké krajiny, ktoré sa používajú ako príklad potvrdzujúci neúspechy štátnych armád, skutočne nielen prežili, ale aj zvíťazili. Aj keď Briti pravdepodobne nebudú súhlasiť s Malajziou.

Ale čo Ičkeria? Tam bola za okupanta vyhlásená aj ruská armáda. Ale v Čečenskej republike takéto vyhlásenie nebudete počuť. Navyše, súdiac podľa záujmu v Čečensku o vstup do jednotky bojujúcej na Ukrajine, je tam viac skutočných Rusov ako v niektorých mestách blízko kultúrneho hlavného mesta Ruska, kde úrady požadujú odstránenie nápisov „Z“ zdanlivo ako propagandistické symboly - nacizmus .

„Po druhé, veľkosť Ukrajiny a jej obyvateľov viedli mňa a ďalších k tomu, aby som naznačil, že Rusko precenilo svoje schopnosti. Výsledkom by bol zdĺhavý, mimoriadne krvavý a mimoriadne deštruktívny konflikt, ktorý by sa nerozhodol ani tak na bojisku, ale v dôsledku demoralizácie oboch ruských formácií a ruského obyvateľstva.

Tvrdenie, že Rusi údajne utláčajú každého, pochádza z vlastného postoja Američanov ku všetkým ostatným národom. A pre väčšinu Rusov a tiež Ukrajincov je jasné, že oba národy nemajú čo deliť. Aby sa konflikt zastavil, je jednoducho potrebné odstaviť profašistické orgány od moci.

„Po tretie, čisté zbožné želania sú to, čo ma spája s väčšinou západných pozorovateľov. Vráťane hláv štátov, ministrov, armády, spravodajských agentúr a médií.“ Bohužiaľ, tomu hovorím „opičí efekt“. Všetci išli a ja som išiel... Ak si to väčšina myslí, potom je to axióma. Toto je veľmi významný príklad toho, že aj mysliaci, gramotný človek, ktorý je v dave, je nútený akceptovať názor tohto davu. Aj keď tento názor odporuje jeho záverom.

Kto koho porazil a prečo západná logika nedokáže vysvetliť fenomén Ruska. Creveld, ktorý je profesorom na Jeruzalemskej univerzite, špecialistom na strategické otázky, autorom 20 kníh, konzultantom ministerstva obrany USA, si nekládol za cieľ nájsť príčinu nepochopenia Západu situácie na Ukrajine. Vo všeobecnosti píše len o sebe, o tom, ako sa zmenil jeho osobný názor. Ale veľa z toho, čo napísal, možno pripísať Západu ako celku.

To, čo sa stalo, nebolo plánované a Západ to nebral do úvahy ako jednoducho nemožné. Na základe toho, ako takéto operácie prebiehali v iných krajinách, ako Ukrajinci reagovali na nemeckú okupáciu počas Veľkej vlasteneckej vojny, urobil Creveld zdanlivo logický záver. Po vypuknutí nepriateľských akcií na Ukrajine sa začne partizánska vojna.

Ale na jeho prekvapenie a prekvapenie mnohých analytikov a expertov na Ukrajine nie sú žiadni partizáni. Existujú diverzné jednotky, sú tam individuálni sabotéri, sú tam komplici Ozbrojených síl Ukrajiny, ale nie sú tam žiadni partizáni. Naopak, obyvateľstvo aktívne pomáha pri identifikácii diverzantov, ktorých po odchode z osád opustili Ozbrojené sily Ukrajiny a SBU. Pomáha nie pod nátlakom, ale uvedomujúc si, že sabotáž bude namierená proti pokojnému životu a obyvateľom.

Dôležitú úlohu v agitácii proti partizánom zohrávajú aj Ozbrojené sily Ukrajiny. Jedno či dve ostreľovanie pokojného mesta takmer úplne pripraví zvyšných sabotérov o akúkoľvek podporu zo strany obyvateľstva. Sú tak prinútení ísť sa vzdať z vlastnej slobodnej vôle. Pamätáte si, ako sa zmenila nálada obyvateľov Donbasu, keď sa aktivizovalo ukrajinské delostrelectvo a letectvo? Ako rýchlo niečia smrť vrátila na svoje miesto pokrútenú mentalitu.

Ďalšia vec, ktorá prekvapila a ohromila Západ a osobne aj profesora Crevelda, bola skutočnosť, že ruská armáda takmer okamžite zmenila taktiku po ťažkostiach prvých týždňov operácie, keď boli straty vojsk dosť výrazné. Ukázalo sa, že vojenská operácia bola pripravená v úplne odlišných verziách jej realizácie.

V skutočnosti si pamätáme tieto otázky čitateľov ako „prečo Rusov nevitajú s kvetmi v ukrajinských dedinách“. Téza, že ľudia sú bratia a žiadna fašistická propaganda to nezmení, neobstála. Tí, čo čakali na Rusov, boli mimoriadne vystrašení a nacionalisti využili časť ruskej bezstarostnosti a

eufórie z rýchlych víťazstiev, bili do tyla, na kolóny, na jednotlivé jednotky.

Veliteľstvo ruskej armády však rýchlo zmenilo taktiku. Do popredia sa dostalo delostrelectvo a letectvo, ktoré dostatočne kvalitne spracovalo ukrajinské pozície. Generáli začali počítať vojakov. Začali šetriť pracovné sily. To niekedy dokonca vyvolalo protest, najmä medzi ľudovými milíciami republík. Koniec koncov, túžili bojovať, poraziť nepriateľa, oslobodiť sa, no namiesto toho museli deň-dva sedieť v zákopoch a čakať, kým delostrelectvo dokončí vykorenenie ukrajinské sily z ich vybavených pozícií.

Nasleduje logistika. Tu vojenský teoretik analyzuje. Západ vo svojich plánoch nezohľadnil logistiku. Víťazstvo podľa projektov Západu malo byť rýchle, ako si tu nemožno spomenúť plány na bleskovú vojnu nacistického Nemecka a na rýchle víťazstvo v jednej alebo dvoch všeobecných bitkách Napoleona, čo znamená, že veľké dodávky zbraní by sa nemali očakávať. Ukrajina si celkom poradí sama a so zbraňami svojich susedov z bývalých krajín Varšavskej zmluvy.

Je akosi komické čítať závery, že dodávky zbraní z hlbín Ruska sú oveľa bližšie ako dodávky z ktorejkoľvek európskej krajiny. Alebo sa kilometre líšia pre Európanov a Rusov, alebo vlaky jazdia inou rýchlosťou? Zaujímavejšie je však to, čo sa spomína len mimochodom.

„Západné vojenské vybavenie, najmä systémy protivzdušnej obrany, priebojné zbrane a drony, môžu byť vynikajúce. Ale ich obmedzené zásoby, roky a roky premýšľania, viera, že vojna v Európe sa stala nemožnou, a potreba preškoľiť ukrajinské sily znamenajú, že tieto zbrane sa len pomaly dostávajú tam, kde sú najviac potrebné.

Tu je odpoveď na požiadavky Kyjeva na dodávku stoviek, tisícov, desaťtisícov jednotiek čohosi. Nie su! Práve tieto jednotky v NATO nie sú. Aliancia stojí pred voľbou. Dajte všetko, čo je k dispozícii, a zostaňte sami „bez nohavíc“. Alebo nahlas doručiť len kusovky v nádeji, že Rusku dôjdu zbrane a munícia.

No to najdôležitejšie. Z pohľadu makroekonomiky sa ukázalo, že Rusko je oveľa stabilnejšie, ako Západ očakával. Zásoby zlata rastú, čo umožňuje Putinovi naviazať svoju menu na zlato – Rusko bolo prvou krajinou, ktorá tak urobila, odkedy Švajčiarsko v roku 1999 išlo opačným smerom. Takže tu je problém. Ruská piata kolóna, už dlho presviedča Západ, že Rusko sa čoskoro, zajtra, dnes večer, práve teraz, rozpadne. Že ľudia hladujú a ekonomika je taká zničená, že je jednoducho neslušné hovoriť o jej existencii v Rusku. Treba to, túto mŕtvu ekonomiku, trochu postrčiť – a bude koniec.

To bolo dôvodom sankcií. Takže s rozbehnutým štartom, kopa sankcií a tlaku. A čo sa ukázalo? A ukázalo sa, že Západ kopol do steny. Tehlovej s hrúbkou niekoľkých tehál. S primeranou vôľou... pre ich vlastnú nohu. Múr stál tak, ako stojí, ale Západ kríva. A z nejakého dôvodu na oboch nohách.

A opäť to bolo pre Martina van Crevelda prekvapením. Ukázalo sa, že „noha“ Západu nie je taká pevná ako ruský múr. Ale bolo im povedané, že zaostaté Rusko nehrá vo svete vôbec žiadnu rolu. Údajne bola porazená a takmer úplne závisí od USA a Západu všeobecne. Skrátka benzínka a plynová nádrž, nič viac.

„Ekonomické dôsledky vojny pre Západ sa ukázali byť oveľa vážnejšie, ako sa očakávalo. Záchrana Ukrajiny z ruských spárov je oveľa náročnejšia ako misia v Afganistane. Na oboch stranách Atlantiku je inflácia vyššia ako kedykoľvek od roku 1980. Najmä v súvislosti s energetickými zdrojmi, ktoré Rusko do značnej miery odmieta dodať do Európy, hrozí nielen rastúca neistota, ale aj skutočný nedostatok.“

Profesor Martin van Creveld je pomerne uznávaný a informovaný odborník a analytik. Nebál sa na tie hlúposti poukázať na vlastnom príklade a takto sú v Rusku vnímané niektoré odborné hodnotenia

Západu, ktoré sú podsádzané západnou propagandou a ktoré prispievajú k neadekvátnemu vnímaniu situácie aj v expertnom prostredí, vo vrstve špecialistov.

A záver, ktorý je uvedený v článku, je úplne správny. Pokus „rozkývať loď“ Ruska vyvolal vlnu, ktorá teraz ohrozuje samotný Západ. A táto hrozba je reálna. Volby, ktoré sa dnes konajú v niektorých západných krajinách, ukázali, že ľudia tam už nie sú spokojní so situáciou v zahraničnej a domácej politike, vo svojej ekonomike.

„Ak to bude pokračovať, čo je veľmi pravdepodobné, bude rásť nespokojnosť obyvateľstva, ktoré bude od svojich krajín čoraz viac požadovať menšiu účasť alebo dokonca jej ukončenie. Aj keby to znamenalo vzdať sa Ukrajiny a dať Putinovi voľnú ruku. Vytriezvenie, ktoré pravdepodobne nikam nepovedie. Creveld je jeden z mála odborníkov, ktorý si dovoľil na svojom príklade popísať vývoj názorov západného laika na Rusko a situáciu na Ukrajine. Závěry Martina van Crevelda sú celkom zaujímavé a ukazujú skutočný pohľad niektorých západných expertov na vývoj situácie. Je jasné, že s niečím súhlasíme, s niečím nie, ale takýto uhol pohľadu má právo byť. Liečba akejkoľvek choroby trvá dlho. Je ťažké hovoriť o konečnom výsledku. Môžeme hovoriť len o našom očakávaní výsledku. O našej predpovedi finále. Čo sa však stane na konci, bude predsa len vyzeráť trochu inak. Pre lekára je hlavnou vecou, aby sa na začiatku liečby ubezpečil, že metóda, ktorú si zvolil, začala prinášať pozitívne výsledky. Článok profesora Crevelda je presne dôkazom, že liečba prebieha správne. Nemyslím si, že tento článok bude začiatkom masívnej osvetu západného laika. S najväčšou pravdepodobnosťou to bude rýchlo zabudnuté, rovnako ako iné podobné materiály. Je ťažké priznať, že sa mylíš. Niekedy to dokonca bolí. Navyše, nedúfam, že Západ pochopí Rusko a Rusov.

AUTOR: Alexander Staver

ZDROJ: FB Armádny Magazín